

lønningerne. Alle de samme Argumenter, der føres i Marken mod Ordningen af disse Lønninger, kunde jo fremføres mod Ordningen af Underofficerslønningerne, nøjagtig de samme, hverken mere eller mindre, flere eller færre. Saa vil jeg gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Assens kan henholde sig til, at disse Lønninger blev vedtagne, før Kommissionen traadte i Virksomhed. Der blev nemlig ved Kommissionens Nedsættelse ikke udtalt et eneste Ord om, at man nok maatte ordne Underofficerslønningerne, men ikke Officerernes. Nej, den sande Grund til, at Officerslønningerne ikke for ere blevne fremdragne, er simpelthen den, at Forsvarsministrene ikke have kunnet formaa deres Parti til at gaa med til en Ordning af Officerslønningerne, og derfor ikke have turdet vove ikke des mindre mod Partiet at lægge et Forslag herom paa Tingets Bord. Det er den sande Stilling, thi ellers maatte et Forslag om Forbedring af disse Lønninger naturligt have været fremlagt samtidig med Forslaget om Underofficerernes Lønningslov, thi det er den naturlige Vej at løse Spørgsmaalet baade om Over- og Underklassernes Lønninger paa en Gang.

Jeg har endnu en Bemærkning til det ærede Medlem for Ringsted. Han søgte at fremstille Premierløjtnanternes Stilling som værende i høj Grad misundelsesværdig. Men den Mangel paa Tilgang, der finder Sted — af mange andre Grunde, deri er jeg enig med det ærede Medlem for Assens, end netop for Lønningernes Skyld — viser jo, at disse Stillinger ikke ere saa misundelsesværdige, som han tror. Men han fremstiller hele dette Forhold i et rosenrødt Skær, og naar en Mand med hans Kundskab og Uddannelse siger, at de faa fuld Pension o. s. v., kan der være en Del af Befolkningen, der kan være tilbøjelig til at tro det. Men hvad vil det sige, at de faa fuld Pension? Jeg vil gerne vide, om det ærede Medlem har tænkt dette igennem til Bunds. Hvor mange Premierløjtnanter tror han, der overhovedet kommer paa Pension? Det hænder heldigvis saa godt som ingen. Jeg vil hævde, at ca. 90 pCt. eller flere naa at blive Kaptajner. Ud over den Stilling, kommer jo højt regnet kun $\frac{1}{3}$. Kaptajnstillingen er for langt det største Flertal af Premierløjtnanterne en Slags Slutningsstilling i vor lille Arme, og man kan derfor ikke med nogen Grund sige, at disse Folk faa fuld Pension og blive færdige allerede i en saa ung Alder, at de kunne indtræde i

andre Stillinger. For det første vil jeg gøre den Bemærkning overfor den Paa-stand, at de ere unge nok til at indtræde i ny Stillinger, at ærede Medlemmer maa vide, at der ikke er noget *saa* almindeligt Begær fra Civiletatens Side efter netop at faa Folk, som have tjent i Militæretaten, til de ere godt 40 Aar, ind i civile Stillinger, at afskedigede Premierløjtnanter saa uhyre let kunne faa en ny Stilling. Tværtimod, det er meget svært for dem. Det betragtes almindeligt og med Rette som overordentlig uheldigt at blive færdig med sin Karriere, naar man er en 42 Aar og i den Alder at skulle søge noget andet; det er i Reglen for sent at søge noget andet, naar det i øvrigt skal blive til noget.

Det bliver altsaa kun det lillebitte Antal, der paa Grund af, at de ere komne for sent ind i Militæretaten, eller fordi de ere fulgte saa langsomt med, falde for Aldersgrænsen som Premierløjtnanter, der faa Pension. Men hvad vil det sige, at de faa fuld Pension? Derved forstaar man jo i Aluindelighed, at man naar den højeste Pension, der kan naas i den paa-gældende Lønningsgrad. Men det kunne de i alt Fald slet ikke faa. Det ærede Medlem har selv sagt, at han mente, at de blev Premierløjtnanter i 22 Aars Alderen. Jeg vil kun sige, at dette Tal er for lavt; den gennemsnitlige Alder for dem, der blive Premierløjtnanter, ligger nærmere ved 24 Aar, den er over 23 Aar. Men selv om vi tage 22 Aars Alderen — det skal jeg gerne gøre — vil jeg gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at i saa Fald ville Premierløjtnanterne for det første slet ikke falde for Aldersgrænsen, thi det er jo kun dem, der først blive Premierløjtnanter, naar de ere en 28 Aar, som kunne falde for Aldersgrænsen. Men selv om vi nu tænke os, at en Mand, der var bleven Premierløjtnant i 22 Aars Alderen, faldt for Aldersgrænsen, saa at han altsaa havde staaet nøjagtig i 20 Aar i sin Grad, hvoraf han, hvis han havde været heldig, kunde have tjent de sidste 5 Aar paa højest Gage, saa vilde han dog kun faa Halydelen af sin Gage i Pension — og ikke *fuld* Pension, som jo er to Trediedele af de sidste 5 Aars Gennemsnitsindtægt. Nu vil det ærede Medlem maaske sige: Ja, ved fuld Pension forstaar jeg ikke to Trediedele af de sidste 5 Aars Gennemsnitsindtægt, men jeg forstaar derved, at de til enhver Tid faa den Pension, de have tjent. Men det forstaar Befolkningen ikke ved fuld Pension, derved forstaar Folk den højeste Pension, der kan